

“අපට පුනේ මගක් ඇතේ”

තරුණයින්ට අති දේවතේ මෙලෙසින්

“අපේ තරුණ පරපුරේ දියුණුව පිළිබඳව බොහෝ දෙනෙකු තුළ අතීතයේ සිටම උනන්දු වක් තිබුණා. ඒ සඳහා විවිධ සාකච්ඡා වාද විවාද ආදියත් පැවැත් වුණා පමණක් නොව, විවිධ කාලවලදී නොයෙකුත් සැලසුම් ද සකස් වුණා. එහෙත් මෙරටේ තරුණ පරපුරේ ප්‍රගතිය වෙනුවෙන් සත්‍ය වශයෙන්ම සිදු වන්නේ කුමක්ද? ඒ ප්‍රශ්නයට නිසි පිළිතුරු දිය හැකි බලධරයෙකු සමඟ කළ සාකච්ඡාවකි මේ”.

අපේ තරුණ පරපුර වෙනුවෙන් වෙන්වූ උසස්ම රාජ්‍ය ආයතනය වන තරුණ හා රැකියා කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශය බිහිවුනේ, අපේ තරුණ පරපුරේ විශාල බැං පොරොත්තුවක් මල් පල ගන්වමින්, තරුණ පරපුරේ සිහින සැබෑ කිරීම සඳහා නීතිපතා ඉමහත් වෙරක් දරණ මෙම අමාත්‍යාංශයේ කටයුතුන් තරුණ පරපුරේ අභිවෘද්ධිය සඳහා අපේ රජය අනුගමනය කරන ප්‍රතිපත්තින් පිළිබඳව විමසීමට ‘ගොවි ජනතාව’ මුණ ගැසුණා විශිෂ්ඨතම තරුණ පරිපාලක යෙකු ඒ. ජේ. ව. ත. රත්වත්ත මහතා තරුණ කටයුතු අමාත්‍යාංශයේ ලේකම් ධුරය වසර එකහමාර කට අධික කාලයක් දරමින් රාජ්‍ය පාලනාංගි විශිෂ්ඨ දක්ෂතා දක්වූ රත්වත්ත මහතා, තරුණ පරපුරේ

සිහින සැබෑවක් බවට පත් කරන අනෙක් රාජ්‍ය ආයතනය වන ජාතික තරුණ සේවා සභාවේ සභාපති ධුරයද සත් වෘරකටත් අධික කාලයක් දරමින් සිටිනවා.

මේ තරම් රාජකාරී බහුල රත්වත්ත මහතා, අප හා පිළිසඳරක යෙදෙන්නට කාලය වෙන් කළේ තරුණ පරපුරේ අභිවෘද්ධිය උදෙසා තමන් තුළ ඇති නිසඟ කැපවීම පෙන්නවමිනි. ප්‍රවෘත්ත කලාවේ සම්ප්‍රදායානකූලව, පළමුවෙන් අසන ලද ප්‍රශ්නයට තරුණ කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයක් පිහිටුවීමට හේතුවූ කරුණ පහදමින් රත්වත්ත මහතා පිළිතුරු ආරම්භ කළේ මේ අයුරින්:

“ලංකාවේ ජනගහන සංඛ්‍යා ලේඛන අනුව සියයට 30 ක් 35 ක් පමණ කොටසක් අවුරුදු 15 ක් 30 අතර වන තරුණ පරපුරට

අයත්. පාසැල් ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් ඉගෙනුම් වැඩි පිරිසක් මෙම කොටසට ඇතුළත් වූවිට මෙම සංඛ්‍යාව තවත් වැඩි වෙනවා මේ නිසා මෙරටේ ජනගහණයෙන් ඉතා වැදගත් කොටසක් වන තරුණ පරපුරේ ප්‍රශ්න ඔවුන්ගේ අභිලාෂයන් හා අදහස් ඉදිරිපත් කිරීමට තරුණ පාපුරේ අභිවෘද්ධියට හේතුවන ප්‍රතිපත්ති භාරාජ්‍ය ක්‍රියා මාර්ග ඇති කිරීමේ රටේ පාලනයට තරුණ පරපුර සහභාගි කරවා ගනු පිණිසත් අමාත්‍ය ලේකම් ලෙට්ටමේ ඇමති ධුරයක් ඇති කිරීමේ අවශ්‍යතාවය රජයට පැහැදිලිවම නිසි තරුණ කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශය ඇති කළේ”

ඉන් පසුව අපෙන් නැඟුන දෙවන ප්‍රශ්නයට රත්වත්ත මහතා හේ පිළිතුර වූයේ මෙයයි. ලංකාවට තරුණ ප්‍රතිපත්තිය කුමක්ද යන ප්‍රශ්නයට දිය හැකි පිළිතුර,

“එම තරුණ තරුණියන්ගේ ආයුම වෙටම දියුණුකර ගැනීම සඳහා හාක්ශාව ඔදුන්ට ලබා දීමයි. ඒවිට වෘත්තීයන් සඳහා ඔවුන් පුහුණු කෙරෙන මෙම වැඩ පිළිවෙල ක්‍රියාත්මක වන්නේ අපේ අමාත්‍යාංශ ඇතුළු අමාත්‍යාංශ කීපයක් එකතුවී. මෙයට හේතු වූනේ අපේ මෙතෙක් පැවැති අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ දුර්වලතාවයක්. අපේ උටෙ දරුවෙක් අවුරුදු ගණනාදක් පාසැල් අධ්‍යාපනය ලබා සමාජයට පිවිසෙන අවස්ථාවේදී ඔහුට එම දැනුම උපයෝගී කර ගෙන සමාජයට උපරිම අත්මින් සේවය කිරීමට නොහැකි වී තිබෙනවා. මෙලෙස වී ඇත්තේ අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ ඇති දුර්වල තාවය නිසා, අපේ වැඩ පිළිවෙලේ අරමුණ වන්නේ එම තරුණ තරුණියන්ට සමාජයේ විසේකික් ඇතිව කඳුසුකු කිරීමට හැකියාව ලබා දීමයි”.

“එහෙත් මෙම පුහුණු වැඩ පිළිවෙල සෑම දෙනාදීමට රැකියාවක් ලබාදීමේ වැඩ පිළිවෙලක් නොවේ. එයින් අදහස් කරන්නේ තරුණ තරුණියන් සිය නිවසේ සිට හෝ යම් කටයුත්තක නියැලී ඔහුගේ ආදායම් මට්ටම වැඩි කිරීමයි”.

මෙබඳු රැකියා පුහුණු ලබා දෙන්නේ කුමන ආයතන වලින්ද?

“එය සිදු කරන්නේ අමාත්‍යාංශ ගණනාවක් එක්වෙලා කම්කරු තරුණ කටයුතු හා කෘෂිකර්ම වැනි අමාත්‍යාංශ වල ඇති පුහුණු මධ්‍යස්ථාන මගින් තරුණ තරුණියන්ට ඒ ඒ ක්‍ෂේත්‍රවල පුහුණුවක් හා දැනුමක් ලබා දෙනවා. අපේ පවතින අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ අදහස සියලු දෙනාම විශ්ව විද්‍යාලවලට ඇතුළත් කිරීමයි. නමුත් පාසැල් සිසුන්ගෙන් ඒවිට විද්‍යාලයට යන්නේ සියයට එකයි. අමතක

කර ඇති අනෙක් 99 දෙනාදීමට යහපත් අනාතෙයක් උදා කෙරෙන මෙම වැඩ පිළිවෙල එක් අතකින් අධ්‍යාපන ක්‍රමයෙහි ඇති අඩුපාඩු වක් - දුර්වල තාවයක් සපිරීමක් ලෙසත් සලකන්න පුළුවන්. රජයේ නව අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තිය ඇතුළත් අධ්‍යාපන ධවල පත්‍රිකාවේ වැඩ පිළිවෙල ආරම්භ වන විට, මෙබඳු පුහුණුවක් පාසැල් විෂය මාලාව මගින් අපේ අනාගත පරපුරට ලබා ගැනීමට හැකිවනු ඇත.”

තරුණ පරපුරේ ප්‍රශ්න ආදායම් මාර්ග වැඩි කිරීමෙන් පමණක්ම විසදිය හැකිද? “ආදායම් වැඩි කිරීමෙන්ම ඔවුන්ගේ ප්‍රශ්න විසඳේ යැයි කියන්න බැහැ. සංස්කෘතික අංශයෙන්, උද්‍යෝග වශයෙන්, සංගීතය, නැටුම, ක්‍රීඩා, කලාව, පොත්පත් කියවීම ආදී අංශන් ඔවුන්ට අවශ්‍යයි. ඒ නිසා කලාත්මක කුසලතා ඇති තරුණ තරුණියන්ට ඒ සඳහා අවස්ථාවක් ලබා දීමක් වැදගත්. මේ සඳහා ජාතික තරුණ සේවා සභාව විශේෂ වැඩ පිළිවෙලක් ආරම්භ කර තියෙනවා. එහෙත් මේ වැඩ පිළිවෙල ක්‍රියාත්මක කරන්නේ ආර්ථික අංශය අමතක කර නොවේ. ඒ දේ අංශය මසමබරව තබා ගෙනයි. එම වැඩ පිළිවෙල අතුව සහජ දක්‍ෂතා දියුණු කර සමාජයේ යම්කිසි තත්ත්වයකට පැමිණීමට එමගින් ඉඩකඩ ලැබෙනවා. මෙරටේ සිටින සියලුම තරුණ තරුණියන්ට මේ මගින් සේවයක් කිරීම අපහසු වුවත්, කලා ක්‍ෂේත්‍රවල තමන්ට ඉදිරියට ඒමට හැකි බවට තරුණ පරපුරට හැඟීමක් හා බලාපොරොත්තුවක් තැබීම හා දෙබරයක් ඇති කිරීම මෙහි අරමුණයි. මේ වැඩ පිළිවෙල නිසා මෙම ක්‍ෂේත්‍ර වල මෙතෙක් අවස්ථාවක් නොලැබුන තරුණ තරුණියන්ට දැන් අවස්ථාවක් ලැබී ඇතිබව

අපට ලැබෙන ප්‍රති ප්‍රචාරයන්ගෙන් පැහැදිලි වෙනවා. මේ මගින් මෙතෙක් මෙරටේ තරුණ තරුණියන්ගේ සිත්වල තිබූ ‘අපට පුළුන් මගක් නැතේ’ යන අදහස වෙනස් කරලා ඇතැයි පෙනී යනවා.”

මෙරටේ දස අත විසිරී සිටින තරුණ පරපුරේ සහජ දක්‍ෂතා ඇති තරුණ තරුණියන්ට ‘අත දෙන මෙම වැඩ පිළිවෙල සංවිධාන කරන ආකාරය විස්තර කළ රත්වත්ත මහතා.

“දිවයිනේ පුළුල්ම සංවිධාන යොවන සමාජයයි. දැන් දිවයිනේ යොවන සමාජ 2500 ක් පමණ පිහිටුවා තිබෙනවා. ලබන වයර්දී එය දෙගුණ කිරීමට අදහස් කරනවා. 1915 දී එනම් ජාත්‍යන්තර තරුණ වර්ෂයේදී මෙම සමාජ සෑම ග්‍රාම සේවක කෙටිභාශයකම අවම වශයෙන් එක් යොවන සමාජයක් හෝ පිහිටුවීම අපේ අරමුණයි.

“එහෙත් මෙම සමාජ නව පමණක් සීමාවූ සංවිධාන බවට පත් කිරීම අපේ අදහස් නොවේ. ඒවා අඩුතරමින් සියයට 60 ක් වත් ක්‍රියාකාරී වීමයි. අපේ ඉලක්කය ඒ සංවිධාන මගින් තමයි, විවිධ අංශවලට දක්‍ෂතා ඇති තරුණ තරුණියන් තෝරා ගන්නේ”.

මෙසේ කරන්නේ ඇයි යන ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු කළ ඒ මහතා: මේ ගැන කතා කරන විට එකක් තියෙන්නේ හැම කෙනාටම රජයේ හෝ සංස්ථාවල රැකියා දෙන්න බැරි තත්ත්වයක් උදවෙලා. අපේ අමාත්‍යාංශවල, දෙපාර්තමේන්තුවල, සංස්ථාවල නැත්නම්, නිදහස් වෙළඳ කලාප වලට සේවකයන් දැමීමේ සීමාවක් තියෙනවා. අපේ රටේ ඒ සුදුසුකම් තියෙන තරුණ කොටස් වලට එවැනි රැකියාදෙන්න බැහැ. ඒකට

වෙනත් ක්‍රම තිබෙනවා. තාක්ෂණ ක්‍රම, විශේෂයෙන් අද ලංකාවේ රූපවාහිනී, රේඩියෝ ආදී ක්‍රම ප්‍රචලිත වේලා තියෙනවා. ඒවාගේ දේවල් අළුත් වැඩියා කරන කුඩා කම්හල්, වැඩපලවල් වල රැකියා ලබා ගන්න පුළුවන්. මේ හැකියාව ලබා ගන්නට පස්සේ තනියම, යම්කිසි වැඩ සටහනක් පටන් ගන්න පුළුවන්. අපි ඔවුන් ප්‍රශ්න නිසා තමා තරුණියන්ගේම ව්‍යාපාරයක් පටන් ගත්තේ. දැන් අපි නිස්කෝ කියාල සමූහ ව්‍යාපාරයක් පටන් අරන් ඉන්නවා. දැනට සාමාජිකයෝ 5000 ක් විතර ඉන්නවා. අවම වශයෙන් රු. 20 ක කොටසකට සාමාජිකයෝ බඳවා ගන්නේ. සාමාජිකයෙකුගේ තැන්පත්වලින් විසි ගුණයක් තරම් මුදල් ඒ තරුණ තරුණියන්ට ණයට දෙනවා. දැන් අපි සාමාජිකයන් 300 කට පමණ රුපියල් දශ ලක්ෂයක් පමණ ණය දී තියෙනවා. නොයෙක් ව්‍යාපෘති ආරම්භ කරන්න. එම ව්‍යාපෘති වලින් සියයට 60 ක් පමණ සාර්ථක වී තිබීම සතුටට කරුණකි. මෙම ණයදීමේ තවත් වැදගත් අංශය නම් එම ණයෙහි ඇපකරුවා එම ගණිම සිටින තරුණියක් වීමයි. එමගින් ණයගත් තරුණියා එම මුදල ව්‍යාපෘතියටම යොදවන බවට සහතිකයක් ලැබෙනවා. මොකද ණයකරුත්, ඇපකරුත් අතර පවතින විශ්වාසය නිසා නිස්කෝ සංවිධානවේ වැඩ දිගටම හොඳින් කරගෙන යන්න පුළුවන් නම් අපිට පුළුවනි තව අවුරුදු 10 කින් විතර ප්‍රබල සංවිධානයක් බවට පත් කරන්න. අපි මේ සඳහා රජයේ මුදල් නොගෙන අපි නිස්කෝ සංවිධානයේ අරමුදල් වැඩි කිරීම සඳහා ලොතරැයි ක්‍රමයක් ඇතිකරලා තියෙනවා. දැනට ලොතරැයි පැවැත්වුවා. එමගින්

පාසැලෙන් පිටවූ විගස වෘත්තීය පුහුණුවක්

රුපියල් ලක්ෂ 25 ක් පමණ ලැබී තිබෙනවා. යනුවෙනි ලොතරැයි කරගෙන යනවා. අපි මෙය කරන්නේ නිත්‍යානුකූලව, උතුම් පරමාර්ථයකින්. අත දීමට කිසිවක් නැති අපේ තරුණ පරපුරට අවස්ථාවක් ලබාදීමේ අදහසින්. මෙම ලොතරැයි ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක වන්නේ තරුණ තරුණියන් වැඩිපුර ඇති සමුපකාර පැනලකින්. වෙනත් රටවල අත්දැකීම් අනුව, මේ ක්‍රමය සාර්ථක වන බවට විශ්වාසයි.

මෙම වැඩ පිළිවෙලටත් බාධක නැත්තේ නොවේ. ඉන් ප්‍රධාන ප්‍රශ්නය ලෙස රත්වත්තේ මහතා දකින්නේ, තරුණයින්ගේ ආකල්පයි. මීට පෙර අප පුහුණුවක් පමණක් ලබා දුන් කාලයේ බොහෝ දෙනා කිවේ ළමයින්ට හැකියාව තිබෙනවා. නමුත් මුදල් නෑ යන්නයි. දැන් 'නිස්කෝ සමුපකාර සමිතිය මගින් මුදල්

ලබා දීමට පියවර ගෙන තිබියදී අපට පෙනී ගියා, තරුණ තරුණියන් එම මුදල් ලබාගෙන ව්‍යාපාර ආරම්භ කිරීමට බිය ගන්යක් දක්වන බව. මේ සඳහා අපි ඔවුන් දිරිමත් කරන්න දැන් වැඩ පිළිවෙලක් ආරම්භකර තිබෙනවා. එබඳු ව්‍යාපෘති ජනප්‍රිය කිරීමට.

මෑත ලෝකයේ ජනප්‍රිය වී තිබෙන සාමූහික ක්‍රමය මගින් මෙම ක්‍රමය සාර්ථක කළ නොහැකිද? යන ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දුන් ඒ මහතා,

“ඒ ක්‍රමයට කළයුතු යයි අපිට බල කරන්නට බැහැ. එය කළ හැක්කේ තරුණයන් කණ්ඩායම එවැනි ක්‍රමයකට කැමැති වූවොත් පමණයි. එහෙත් හම්බන්තොට ප්‍රදේශයේ සම්ප්‍රදයික මැටි කර්මාන්තය පිළිබඳ ව්‍යාපෘතියකදී ණය දුන් විට එම තරුණ පිරිසට පෙනී ගියා සමූහිකව එම කටයුත්ත කළොත් වැඩි ලාභයක්

ලැබිය හැකි බව. ඒ අනුව එම එම සාමූහික ක්‍රමය සාර්ථක වූනා. ඒ නිසා ඒ අවබෝධය ඔවුන්ට ලැබිය යුතුයි”.

විශේෂයෙන් මහවැලිය වැනි අපේ සංවර්ධන ව්‍යාපාරවල දී තරුණයන්ට ලැබෙන තැන කුමක්ද? “එවැනි ව්‍යාපාරවලදී අනිවාර්යයෙන්ම තරුණ තරුණියන්ට ප්‍රතිඵල ලැබෙනු සිකුරුයි. විශේෂයෙන්ම එම ව්‍යාපාරයේ දෙවන පරම්පරාව වෙනුවෙන් සුළු කර්මාන්ත ඇති කිරීමට ක්‍රියා කරගෙන යනවා”.

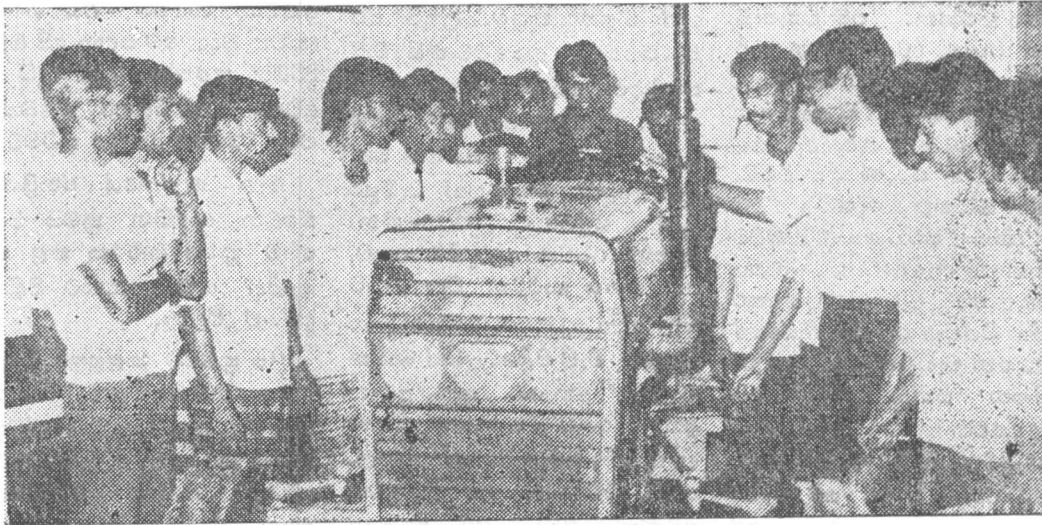
තුන්වැනි ලෝකය පුරා ඇති තරුණ ප්‍රශ්නයක්. එනම්, රටේ පාලනයට ප්‍රතිපත්ති සම්පාදනයට තරුණ පරපුර හවුල් කාගැනීම ගැන අදහසක්.

“මේ ප්‍රශ්නය ගැන සංකා බැලිය යුත්තේ සංඛ්‍යා ලේඛන ඉරු කොටගෙන නොවේ. ඒ

අනුව සැලකුවත්, තරුණ පරපුරට අයත් කොටස් රාජ්‍ය පාලනයේ සෑම අංශයකම සිටිනවා. අමාත්‍ය මණ්ඩලය, පාර්ලිමේන්තුව, රාජ්‍ය සේවාව වැනි සෑම තැනකම සිටියත් තරුණ සංවිධානයක් වශයෙන් බලපෑම් කළහැකි දැයි කියන්න බැහැ. නමුත් එයට අපි ඇති කර තිබෙනවා, ජාතික මට්ටමේ තරුණ සම්මේලනයක්, එමගින් තරුණ අත් දැකීම්, අදහස් හා අභිලාෂයක් ඉදිරිපත් කිරීමට වේදිකාවක් ඇතිවනු ඇත. මෙය ප්‍රබල සංවිධානයක් බවට පත් කිරීම ජාත්‍යන්තර තරුණ වර්ෂයේ අපේ නවත් බලාපොරොත්තුවක්”

මේ හැරුණුවිට ජනතාව රටේ පාලනයට හවුල් කරගන්නා ග්‍රාමෝදය මණ්ඩල වලටත් යොදන සමාජ? “මුලින් ග්‍රාමෝදය මණ්ඩල ඇති කරනවිට අපි තීරණය කළා, යොවන සමාජ

එමට ඇතුළත් නොකිරීමට. මක්නිසාද, ග්‍රාමෝදය මණ්ඩල වලට බැඳීමේ අවශ්‍යතාවය නිසා යොවන සමාජ ඇති කරයි යන බියෙන්. නමුත්, යම් යොවන සමාජයක් එයට ඇතුළත් කළ යුතු යයි ප්‍රාදේශීය උප දිසාපතිවරයා සැහිල් කට පත් වන්නේ නම් එම සමාජයට උප දිසාපති වරයාගේ නම් කිරීමක් ලෙස ඇතුළත් වීමට අප ඉඩ දුන්නා. ලංකාවේ හොඳම ග්‍රාමෝදය මණ්ඩලය වන මැදගම ග්‍රාමෝදය මණ්ඩලයට එම ක්‍රමය යටතේ යොවන සමාජය ඇතුළත් වී විශාල සේවයක් කරනවා. දැන් අපි සැහිල් කට පත්වී සිටිනවා, අපේ ක්‍රියාකාරීත්වය ගැන. ඒ නිසා අප කළ ඉල්ලීමක් අනුව යොවන සමාජ ග්‍රාමෝදය මණ්ඩල වලට ඇතුළත් කිරීමට ගරු අගමැතිතුමා තීරණය කර තිබෙනවා”.

මුක්ටර් අලුත් වැඩියා කිරීමට පුහුණුවන තරුණයින් පිරිසක්.